Karl Pfeifer

Si tacuisses...

VISSZHANG - LVI. évfolyam, 12. szám, 2012. március 23.

Tamás Gáspár Miklós (TGM) érveimre és kritikámra egy személyeskedő szöveggel válaszolt, amelyben azt sugallta, engem más sem érdekel és foglalkoztat, csak az antiszemitizmus. *(„Ellenvélemény”, ÉS*, 2012/10., márc. 9.) Ez sokat elárulhat TGM-ről, de keveset újságírói tevékenységemről. Gyakran felteszem magamban a kérdést: vajon hibát követtem volna el, hogy négy, Magyarországról történt kiutasítás és egyéb hatósági vegzálás dacára kiálltam a Kádár-rendszer idején a demokratikus ellenzék mellett? Sőt, hogy még 2011 végén is egy osztrák napilapban cikket írtam arról a diszkriminációról, amely a volt demokratikus ellenzék egyes tagjait – közöttük TGM-et is – sújtja?

Mostani válaszommal nem önmagamat akarom védeni, hanem egy álláspontot, melyet mások is osztanak. Ezt a köztiszteletnek örvendő értelmiségi, Komoróczy Géza így fogalmazta meg nemrég megjelent könyvében: *„A jobboldali, antiszemita közbeszéd elvadulásáért külön politikai és erkölcsi felelősség illeti az SZDSZ-t... Elvben és gyakorlatban egyaránt elutasították a gyűlöletbeszéd szankcionálását, merev dogmatizmusukban még büszkék is voltak erre... Alapítóik, pártvezetőik, hivatásos politikusaik, ideológusaik mindig a szabadságjogok abszolút státusának doktriner elvét követték.”*

Amikor Tamás Gáspár Miklóst bíráló írásom megjelent, azt reméltem: válaszában el fogja magyarázni, miért változtatott korábbi nézetén, amely nagyon megengedő volt a náci beszéddel szemben. A neves filozófus erre nem volt képes vagy hajlandó, ezért inkább beérte azzal, hogy mórickázzék.

A jelek szerint Anicius Manlius Severinus Boethius 524-ből származó mondása még mindig aktuális: *„Si tacuisses, philosophus mansisses!”*

Bécs